

SZÍNHÁZ MŰVÉSZET

0000

SZÍNHÁZI MŰSOR:

PÉNTEK: Grün Lili, vigjáték. Páratlan.
SZOMBAT d. u.: Ó, vagy senki, operett.
ESTE: Legénybuesu, operett. Páros.
VASÁRNAP d. u.: Táncosnő, operett.
ESTE: Náni, népszínmű. Páratlan.

Hamlet.

A szegedi színház — sajnos — ujabban nem dicsekedhetik nagy ambíciókkal, számottevő irodalmi és művészi sikerekkel. Abban a színházban, amelyet az igazgatóval kötött szerződés a kultúra templomává szeretne fejezteni, kicsinyes és szűkkeblű, üzleti spekulációk lejtőjére csusztafták a színpadot. Ebbe a rendszerbe félszegen és csak mint a multak dicsőségének viszfénye illeszkedik bele a Shakespeare halálának háromszázadik évfordulójáról való kegyeletos megemlékezés. Örülünk, hogy a színház mindezek ellenére biznyságot tett a nagy irodalmi hagyományokkal való szolidaritásáról és a megemlékezés kötelességét annak a tragédiának eljátszásával róttak, amelynek fonságesebbet, gondolati mélységeiben és érzelmi szépségeiben tökéletesebbet, teljesebbet és emberibbet soha nem írtak. Örülünk, hogy a *Hamlet* előadására szorgalmasan készültek a szereplők, szerepüket egy-kettő kivételével valamenynyien jól tudták. A vidéki színész mai ke-serves, ideget ölö és tehetséget irtó munká-ja mellett ez nagy érdem, bizonyára annyival készségesebben és nagyobb örömmel ismeri el a közönség.

Sajnos, a szereplők összejátszásánál ezt már kevésbé lehet elmondani. Mintha az elég próba hiányzott volna. Kár, mert két-ségtelenül nagyobb a hatás, ha az összjáték liktetőbb életet ad Shakespeare nagyszerű sorainak. A rendezésről, a diszletekről, a ruhákról csak azért emlékezünk meg, mert az előadás komoly törekvések értékes jeleit is éreztette. Nem lépünk fel nagy, vagy tul-zott igényekkel, azt is tudjuk, hogy a sze-gedi színház a kegyeletos megemlékezés napjára sem csináltathat *Hamlet* előadásá-hoz új és teljesen stilszerű diszleteket. De akkor, amikor egyes szereplők a nekik tel-jesen idegen szerepkörben legalább azzal kívánnának hódolni a nagy író szellemének, hogy kitünően megtanulják azt a szerepet, amelyet talán sohasem fognak többé játszani, a rendezés munkája sokkal körültekini-tőbb kellett volna. A temetői jelenet rende-zése mindenféleképp elnagyolt volt. Miért kell a királynak föltétlenül korona, ha a színháznak csak olyan van, aminőket cir-kuszokban használnak dummer Augusztok? Meniserek fel az urak bennünket az alól, hogy felsoroljuk mindazt a részint cseké-lyebb, részint nagyobb hibát, amiket el lehe-tett volna kerülni a nélkül, hogy egy fillérbe került volna.

Hamlet szerepe az új színésznek, *Thu-róczinak* jutott. Kitünően ismerheti nemesak a szerepet, hanem az egész darabot. Értel-mes, nagy készültsgű, nemes anyagi szí-nésnek látszik, aki nemesak kedvre és sze-

retetre, hanem sikerre is hivatkozhatik, a mikor nagy feladatok megoldásáról van szó. Bizonyos hatásokat még nem tudott ugyan teljesen lenyűgözni, de értelmes dikciója, játékanak és előadásának okos mérséklete és szárnyaló lendülete, párosulva a szere-pébe való elmélyedéssel és a szöveg meg-értésével a legsikerültebb magyar *Hamlet*-alakítások közé emelhetik az övét. Bizo-nyára jobb már ma is, ha nem kell egyes szereplőket dirigálnia és sokkal jobb lesz, ha egyes nagyobb momentumok megjátszá-sánál emberibb, igazibb és egyénibb tud majd lenni. *Lendvai* Lola *Ofélia* szerepét elsőkélyesítette. Halvány ideája sincs arról, hogy kell *Oféliát* játszani, különben képes-ségei és színjátszóirányja sem utalják erre a szerepre. *Ferenczi* az első sirásos remek portréját a szerephez nem való színekkel egészen elrontotta. *Almássy* hatásosan sza-való színész volt. A többiek — egy-kettő kivételével — értelmesen mondták el jól megtanult szerepüket.

A nézőteret szép számban megtöltő kö-zönség ünnepi hangulatban figyelt és hálá-san adózott az elismerés tapsaival külö-nösen *Thuróczinak*.

A Náni. A színházi iroda jelenti: Talán az idők jelének tudható be az az öröndetes esemény, hogy közönségünk mostanában mindjobban érdeklődik a népszínmű iránt. Ennek tudható be az a szokatlan érdeklődés, mely már is mutatkozik a *Náni*, Föllinus Aurél kitünő, eredeti népszínműve iránt. Az igazgatóság elsőrendő kiosztásban hozza szí-nre ezt a már nálunk több év óta elő nem adott pályanyertes népszínművet. A Kreutzer esa-ládot Déri, Matány és Szilágyi játsszák. A

Telefon 872.

URÁNIA

Magy. Tudományos Színház

Telefon 872.

**Március 24-én és 25-én,
pénteken és szombaton**

Két nagy szenzáció

A zsákmányolt szerb filmek új sorozata.

A kegyelmes asszony

című szenzációs 3 felvonásos társadalmi dráma.

**Előadások d. u. 5, 7 és 9 órakor.
Szombaton d. u. 2 órától kezdve.**

Gyermekjegyek csak az első előadásokra
érvényesek.

háboruból hazatérő sebesültet Oeskey adja, A hülye Bori fiuban Solymosi kacagtat és a pesti jogász pompás alakjában Thászt látjuk. Az öreg szerelmeskedő gavallért Szegő, Lopu bácsit Ungvári, özvegy Molnárnét Gazdy és az affektáló Róza kisasszonyt Kohári Klára játssza.

Nemzeti-szálloda

(volt Konrád) Róka-
utca 6. sz., Szeged-
pályaudvarral szemben
Gyönyörűen átalakítva
tisztá szobák 2 koronától kezdve. — Kávéház
egész éjjel nyitva.

Falodent

Fogkrém 90 fillér.

Mikor egy nehézágyunk „telibe“ talál.

Az alábbi levelet kaptuk egy szegedi tü-zérszázalóztól, aki az északi harctéren küzd:

Ágyunk dörgése közben írom a levelem. Három napja, hogy itt vagyunk és mondha-tom, sohasem fogom sajnálni, hogy idekerül-tem. Először is gyönyörű vidéken vagyunk, fenyves erdőkkel teli hegyek között egy völgyben. Innen lövünk 3—4 hegven át az oroszokra 10—11 kilométerre. Az oroszok azt sem tudják, honnan lövünk. Tegnap lőttünk először, én voltam az ágyunknál, hanem a megfigyelő állomáshoz közel, az ágytól 6—7 kilométerre egy hegven. Innen lehetett látni, amint a mi tüzérségünk fejünk felett ellöve, tüzelt az oroszokra.

Soha el nem lehet felejtetni, amikor a srappellek robannak, a gránátok a földre jutva, fejtik ki hatásukat. Én tartalék állo-más vezető voltam, de akik a vonalat fektet-tek tőlem 2—3 kilométerre, azokra löttek a muszkák, sőt fejünk fölött is eltévedt go-lyók röpködtek, 2—3 darab, de mi egy kő-rakás mögött ültünk, ahová nem lehetett be-lőni. Az előbbi már említett helyemen az ut-sok szép és borzalmas képet is mutatott. Elő-ször láttunk elhagyott lövészárkokat, mellet-tünk eldobott patronáskákat bornyukat, vé-res ingeket, keztyűket és több helyen ép töl-tényeket garmadával a mienkből, majd sok orosz golyót is találtunk, kilötteket, van is egy nálam. Lőhullákat is láttunk elvéve.

Az utat környező erdőben özek és mó-kusok szaladgálnak. „Át nyugszik egy hon-véd“ felírásu kereszt is volt utközben. Fel-jutva a hegyre, leültünk és gyönyörködtünk a különböző fajú ágyuk dörgésében, majd a puská és gépfegyverek is megszólaltak itt-ott. Egyszerre fejünk fölött megjelent egy német repülőgép és röviddel utána az oroszok fölé ment, hanem amit akkor hallottunk, az fenséges volt. Csak úgy zugott a hegyoldal a puskák, gépfegyverektől, majd az ágyuk is megszólaltak, amelyek nappal nem igen mű-ködtek, csak éjjel bömbölnek folyton.

A gyalogsági támadások is éjjel történ-nek, nappal csak ritkán lövöldöznek. Vissza-térve a repülőgéphez ez mintha nem is neki szólna, körülbelül 1500 méter magasságban szépen elsiklott az ellenség fölött. Nemsókára ezután, hogy ott ültünk s a repülőgép elment, egy tompa bömbölés messziről, majd sivitás a levegőben, azután a hang gyengült, majd